

Torpvandring 1993

Byalages tredje torpvandring gick av stapeln söndagen den 19:e september.

Samling skedde på Fridhäll varifrån vandringen utgick och var organiserad av samtliga medlemmar i den Hanssonska familjen med flickorna Eva, Carin och Anna som berättare. Uppslutningen kunde ha varit större. Ca 25-talet deltagare slöt upp men för oss som var med blev det en fin och givande dag.

Vi började med att besöka backstugan Dumnabo och fortsatte till torpet med samma namn belägen alldeles invid Johansberg. Det sistnämnda numera sommarbostad åt hallänningar. Passerade sedan Lundholmen och Palmebo, som nu är permanent bebodda. Backstugan Liden uppmärksammades liksom knektatorpet Hamraholm. Vandringen fortsatte på skogsvägen mot Lilla Byholm där det på sin tid fanns ett torp och en backstuga. Vid framkomsten till Långekärr mötte oss Conny med en sprakande brasa. Röken ringlade mot skyn, kaffekorgarna plockades fram och avnjöts i strålande solsken. Runt korvgrillen var det full rulle. Åtskilliga korvar konsumerades, och alla i sällskapet såg ut att trivas.

Utvilade och mätta gick färden vidare mot torpet Stenslund.

När denna torpstuga så småningom revs flyttades den till Lundholmen som lillstuga.

Promenaden började nu närma sig slutmålet. En del skogsmarker på Fridhäll passerades där skyltar fanns uppsatta som markerade de olika lederna och områdena.

Kanske något för andra skogsägare att ta modell efter?

Så kom vi fram till torpet Enet som var sista besöksplatsen. De ställen som besöktes hade samtliga från början varit torp eller backstugor under Håkentorp.

Genom Hembygdsföreningens försorg har det flesta platserna försetts med skyltar sk torptecken.

En torpvandring är välgörande för både kropp och själ.

Den ger en social gemenskap, frisk luft och motion, och den stämmer till eftertanke.

När man stannar till vid den gamla torpruinen får man en känsla av att tiden på något sätt stannat.

Här bodde Johan och Lena, Jonas och Britta. Vi är så långt ifrån dem som levat här och ändå på något sätt så nära.

Vi funderar över

deras levnadssätt

så annorlunda jäm-

fört med vårt eget.

Vi avundas dem inte,

men kanske ändå

deras enkla livs-

stil gav mer värde.

Åt livet än vad vi

får ut av vår

stressade tillvaro.

Vi har mycket att

lära av våra förfäder

och att tacka dem för.

En torpvandring ger mycket.

Vi ser fram emot nästa.

/Kerstin Rybeck/

